

todistaja

MAALIS-HUHTIKUU • MARCH-APRIL 2019 • No. 2 VOLUME 94

\$5.00 (HST
INCL.)
7.00 EURO

Postage paid in Cash Vancouver, B.C. Canada
Publications Mail Agreement No. 40028608

Tienriitta taivaaseen

Vapautuminen riippuvuuksista

Pentti Mattila syntyi Helsingissä, minne hänen vanhempansa olivat muuttaneet 50-luvun puolivälissä. Hänen isänsä suku on asunut Pohjois-Pohjanmaalla satoja vuosia ja oli ateistinen jo monessa polvessa. Äidin ortodoksinen suku oli Pohjois-Karjalasta ja myös asunut siellä satoja vuosia. 50-luku sai ihmiset muuttamaan työn perässä Helsinkiin, mikä on nykyäänkin hänen kotikaupunkinsa. Pentti kertoo tässä kuinka hänen elämänsä tie jo nuorena kulki moniin vaikeuksiin.

- Suurin ongelmani liittyi alkoholiin. Alkoholin tuoma hetkellinen unohdus ongelmista sai aikaan usein ongelmanratkaisuna käytettynä riippuvuuden ja orjuuden, minkä seurauksena alkoholin käyttö oli pakonomaista. Tämä sai aikaan paljon vaikeuksia elämässäni. Siihen murheeseen oli taas saatava lohdutusta alkoholista ja kierre oli valmis, eikä siitä ole omin voimin poispääsyä. Tätä jatkui parikymmentä vuotta mikä toi vakavia ylipääsemättömiä ongelmia, sillä alkoholi oli paljon rakkaampi asia kuin työ tai perhe. Tämän seurauksena olin menettämässä molemmat.

Eräänä yönä keväällä 1994 koin suunnatonta epätoivoa. Kaikki asiat olivat kaatumassa päälleni ratkaisemattomien ongelmieni seurauksena. Pelkäsin menettäväni perheeni, ystäväni tai työpaikka-

ni ja koko tulevaisuuteni. Ennen tätä kokemustani minulla oli ollut Jyväskylä-kokemus 1992. Olin pätevyitymässä ammattikoulun opettajaksi Jyväskylän ammatillisessa opettajakorkeakoulussa. Siellä ollessani näin K-kaupan ilmoitustaululla ilmoituksen Nicky Cruzin kokouksesta Jyväskylän jäähallissa. En saanut ilmoitusta mielestäni. Silloin sairastin usein toistuvaa ja vaikeaa selkäsairautta (noidanuoli). Kivuistani huolimatta menin tilaisuuteen, mutta en uskaltanut mennä eteen tekemään ratkaisua Jeesuksen puoleen. Tunsin olevani syntinen.

Sinä yönä, noin kahden aikaan kaikki elämäni asiat palautuivat mieleeni. Nyt, jo 40-vuoden ikäisenä tunsin kuinka olen epäonnistunut elämässäni. Tässä epätoivoisessa tilanteessa mieleeni tuli ajatus: "Jeesus, jos olet olemassa, niin auta minua." Kun olin sanonut ajatuksissani nämä sanat, näin huoneen tulevan täyteen käsittämätöntä kirkkautta (Jumalan kirkkautta) ja näin kuinka tästä valosta erkani valopallo, joka tuli suoraan päätäni kohti. Tilanne oli pyhä ja pelottava. Ajattelin, että tämä hetki on kuolemani hetki, sillä en kyennyt liikkumaan. Tunsin kuinka sähkövirta kulki ruumiini lävitse edestakaisin ja kuulin taivaallista, ennenkuulumatonta musiikkia ja tunsin vapautta ja iloa. Tämän tapauksen jälkeen ymmärsin, että Jeesus oli

Pentti Mattila

JATKUU SIVULLA 3

Hyvää pääsiäistä kaikille!

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 6 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 6 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Websivu/Webpage- www.todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Keijo Sakara

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Seija Sakara

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Merja Tuohimaa, Leevi Myyrä

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Raimo Hautala

Yhtyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$38.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$43.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$50.00

USA: US \$43.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$50.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Danske pankki

nimellä Totuuden Todistaja (koko nimi),

UUSI Tili No. **FI9180001470846016**

Vuositilaus 45 euroa.

Muista maista:

CAD \$50.00 , US \$50.00 tai 45.00 euroa.

Huomio!

Lähetätkää MAINOKSET Adobe Acrobat PDF

ja KUVAT: JPG or TIFF

ÄLÄ sijoita grafiikkaa

sähköpostiin tai WORD dokumenttiin

\$4.50 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Canada Periodical Fund of the Department of Canadian Heritage.

Canada

TOIMITTAJAN PÖYDÄLTÄ

Pian vietämme tärkeätä juhlaa – pääsiäistä. Sanni Särkän ja Merja Tuohimaan kirjoitukset ovat pääsiäisaiheisia, molemmat tuovat eri ajatuksia esille.

Tämä juhla vie ajatuksemme Golgatalle, paikkaan missä Jeesus Kristus, Jumalan poika kärsi edestämme. Sen suurempaa rakkauden

osoitusta ei ole toista. Jumala rakastaa ihmiskuntaa yhtä paljon tänä päivänä kuin silloin, kun Jeesus kuoli ristillä meidän tähtemme. Me juhlimme myös Hänen ylösnousemustaan. Hän on kuningasten Kuningas ja herrojen Herra ja istuu Isän oikealla puolella. Hän haluaa hallita elämäsi ja johdattaa sinut valtavaan ikuisuuteen. Taivaassa ei ole enää itkua, kipua, sairautta eikä minkäänlaista tuskaa.

Lehden sisällössä löydät erikoisen monta muistokirjoitusta. Aina joskus jonkun poismeno koskee läheltä myös lehden toimintaa. Sylvia Rukkila muutti taivaan kotiin.

Muistan kuinka aloittaessani toimittajan tehtävää, Sylvia toimitti aktiivisesti englanninkielisiä kirjoituksia lehteen. Vuosien aikana hän on myös kirjoittanut itse jonkun verran. Hän oli aina valmis auttamaan tavalla tai toisella. Kun muistelen Sylviana, hänen kaunis hymynsä tulee heti mieleeni. Hänellä oli erikoisen hella tapa lähestyä ihmistä ja pitää sanoa että hän oli valinnut juuri oikean elämäntehtävän. Hänen aviomiehensä, Tapon kirjoittama kaunis muistokirjoitus löytyy sivulta 9. Hän kertoo kuinka kirjoitus syntyi heti Sylvian poismenon jälkeen, kuin Sylvian itsensä kirjoittamana. Siunaamme hänen muistoaan.

May Adair on ollut uskollinen Todistaja-lehden yhtyshenkilö lähes 30 vuotta. May Adair muutti tästä ajasta Herransa luo Naselle Washingtonissa tammikuun 10. päivänä. Hän oli täyttänyt 90 vuotta viime vuoden elokuussa. Minulla oli kunnia mieheni Tapanin kanssa tavata häntä, ei vain puhelimitse, vaan henkilökohtaisesti muutama vuosi sitten tehdessämme pienen viikonloppumatkan Naselle WA. Hän hoiti lehtityön hyvin aivan loppuun asti. Siunaamme hänen muistoaan. Muistokirjoitus, jonka on kirjoittanut hänen poikansa Robbie löytyy sivulta 10.

On myös suuria merkkipäiviä, joista usein saamme tietoja lehden sisällössä. Tällä kertaa yksi näistä päivistä koskee minua hyvin läheltä. Äitini, täyttää huhtikuun 14 päivä 80 vuotta. Äidissäni on niin monta hyvää piirrettä joista voisin kirjoittaa. Se, mikä minuun on vaikuttanut eniten, on hänen positiivinen luonteensa. Aina hän ajattelee ihmisestä parasta ja en ole koskaan kuullut hänen puhuvan pahaa sanaa toisesta ihmisestä. Kiitos, rakas äiti, hyvästä esimerkistä elämäni aikana. Äitini on ollut rinnallani näinä kymmenenä vuotena toimittaessani lehteä. Kiitos sinulle äiti rakas kaikesta avustasi ja rohkaisuista joita olen saanut ja vieläkin saan! Jo 12-vuotiaana hän ompeli siskollensa ja aidillensa leningit. Voi sanoa että hän on ihan ”ammatti ompelija”. Tänä päivänä hän vielä korjaillee vaatteitani ja parsii sukkia tarvittaessa. Toivon sinulle Taivaan Isän runsasta siunausta jatkuvasti ja oikein Iloista ja Hyvää Syntymäpäivää!!

Kiitokseni kaikille, jotka tuette lehteä tavalla tai toisella! Lehden talous tarvitsee sitä jatkuvasti. Tähän voit tulla mukaan lahjoittamalla \$48.00 kuukaudessa tai \$480.00 vuodessa. Tämä säännöllinen tulo on merkittävä toiminnalle. Seuraavassa painoksessa juhlimme ”äitejä ja isiä”. Toivon tämän lehden sisällön tulevan sinulle rohkaisuksi ja siunaukseksi. Siunattua keväänjatkoa kaikille!

Outi

Sylvia Rukkilan omaiset, Tapio perheineen

Sydämellinen osanottomme rakkaan puolison, äidin ja isoäidin poislähdön johdosta. Sylvia suoritti mittavan työn Todistaja-lehden hyväksi. Hän jätti meille kauniin muiston.

Mission Pressin johtokunta

May Adairin omaiset!

Sydämellinen osanottomme rakkaan puolison, äidin ja isoäidin poislähdön johdosta. May toimi lehden yhtyshenkilönä yli 30 vuotta. Hän oli uskollinen tehtävässään loppuun asti!

Mission Pressin johtokunta

Nousta sain aamuun

Samuli Sirenin Tervehdys Ystävälle

Nousta sain aamuun - äänite
on Samuli Sirenin viimeisin äänite jossa on erikoisen kaunista kuunneltavaa. Katselen tähtiin lupausten, Olen Kuullut on Kaupunki, Kuinka on sun sielus laita, Käännä katseesi Jeesukseen, ovat osa lauluista äänitteessä. Lisäksi on äänitteellä harvoin kuultavaa sahalla soittoa. Säestys: Seppo J. Järvinen

Tämä äänite lähetetään kaikille, jotka muistatte Todistaja-lehteä \$50.00 lahjoituksella. Siunattuja hetkiä äänitteen äärellä!

Pääkirjoitus

Kirkastusvuori ja Golgata

Johannes 16:14: Jeesus sanoo: "Pyhä Henki on minut kirkastava." Jeesuksen elämän kaksi tärkeintä tapahtumapaikkaa olivat nämä. Ensiksi mainittu Hänen Messiaanisen työnsä päätösjuhla ja jälkimmäinen ihmiskunnan lunastus ristillä sielunvihollisen vallasta.

Jumalan säädös oli, että syntiuhri Karitsa, jonka veri tuotti uhraajalle sovituksen, piti olla virheetön ja puhdas. Ilman verenvuodatusta ei tapahtunut anteeksiantamusta, Heb 9:22.

Johannes Kastaja sanoi Jeesuksesta Joh. 12:29: *"Katsokaa Jumalan Karitsa joka ottaa pois maailman synnin."* Jeesuksen oli eletävä ihmisenä tämä uhrikaritsan virheetön ja puhdas elä-

mä ennen uhrikuolemaansa Golgatala. Tämä, Hänen virheetön elämänsä uhri oli Isälle se suurin ja ensimmäinen. Siitä sanotaan valtava sana Heb 9:14: *"Ikuisen Henkensä voimalla Hän on antanut itsensä virheettömänä uhrina Jumalalle. Sitten sovitusuhrina ihmisille."*

Kirkastusvuorella olivat läsnä Mooses ja Elia. Laki ja profeetat kruunaa Sanassa tätä Messias-Karitsaa. Kolme opetuslasta kutsuttiin todistajiksi vihdäksään viestin tästä suuresta hetkestä, jossa oli tämä sanoma. *"Tämä on minun rakas Poikani. Kuulkaa Häntä"* (Matt: 17:5). Pietari olisi kyllä halunnut majoja rakentaa, mutta se aikomus mitätöitiin. Jäljelle jäi vain Jeesus, joka oli täyttämässä Isän pelastussuunnitel-

maa maan päälle. Kiusausten taistelussa kun kreikkalaiset olisivat halunneet viedä hänet Ateenaan, pois Isän suunnitelmasta, Jeesus huutaa Isää avukseen ja taivas on läsnä ja Jeesus saa voiton. Lue Joh: 12:20-31.

Kirkastusvuori ja Golgata ovat ikuisesti yhdessä, Jeesuksen elämä ja ristinkuolema. Joku on sanonut: "On paljon kristittyjä nytkin, jotka eivät tarvitse Kristuksen kuolemaa, tarvitaan vain pyhä ilmapiiri, rukousta ja hartautta." Sellainen kokemus ei ole ihmeellistä tai yliluonnollista. Sitä ei ole värjätty Karitsan veressä, ei leimattu Pyhällä Hengellä. Siitä ei näe, että se on Kaikkivaltiaan Jumalan työtä. Uuden testamentin kristillinen kokemus on rakkaus Kristukseen, siellä Hän on

Sannin palsta

Vapahtaja eikä vain esikuva niin kuin niin monille. "Kun otan vastaan Kristuksen, saan Jumalan lahjana Pyhän Hengen joka tulkitsee minulle Jeesuksen tekoja" (O. Chambers).

Kun olen ollut Golgatalla ja saanut syntini anteeksi, Pyhä Henki vetää minut Jeesuksen elämään joka päivä. Se on Hänen elämänsä, jonka Hän elää omissaan nyt. Saamme yhtyä Paavaliin sanomaan: *"En enää elä minä, vaan Kristus elää minussa."*

Sanni Särkkä

JATKOJA ETUSIVULTA

Vapautuminen riippuvuuksista

kuullut epätoivoisen rukoukseni ja vapautti minut jumalanlapsen asemaan ja vapauteen synnin orjuudesta ja kahleista. Tämä tilanne oli todellinen, ei unta. Tässä tapahtumassa Jeesus pelasti minut, ei uskonto tai seurakunta, vaan ylösnoussut elävä persoona, Jeesus. Jumalan armo on ollut se voima, jonka avulla olen voinut elää riippuvuuksista vapaata elämää.

Tämän jälkeen koin kuinka Jeesus johdatti minua uskovien yhteyteen. Olin niin rakastunut Jeesukseen, etten tiennyt mitään muuta rakkaampaa asiaa kuin lukea Raamattua. Löydettyäni seurakuntayhteyden sain halun palvella vapaidensuuntien seurakunnassa rukouspalvelijana. Kerran vuonna 1997 ollessani rukouspalvelussa, eräs mies, jonka puolesta rukoilin sanoi, että hän haluaisi rukoilla puolestani. Hämmästyin tästä, mutta otin vastaan. Hän kertoi kuinka Jumala oli puhunut hänelle, että hänen tulee ajaa parisataa kilometriä ja tulla puhumaan minulle, tuntemattomalle miehelle, siitä etten saa pitää itseäni toisten loukkausten yläpuolella ja sanoa, ettei sillä ole merkitystä. Minun tulisi tunnustaa, että loukkaukset satuttavat ja antaa ne anteeksi. Rakkaudesta Jeesukseen sain halun lähteä kertomaan Jeesuksen minulle osoittamasta rakkaudesta. Olen vieraillut Etelä-Suomen vankiloissa, Venäjällä (Pietarissa ja Lahdenpohjassa, Karjalassa), Myös Yhdysvalloissa ja Intiassa Bangaloresissa, sekä Kenian Siayassa kertomassa todistustani ylösnousseen Jeesuksen avusta meille apua

tarvitseville ihmisille. Minua hämmästytti kovasti huomata, miten Jumala välitti ja rakasti minua puutteistani huolimatta. Olin kerran seurakunnan kokouksessa, jossa amerikkalainen laulava ja soittava saarnamies Mike Herron puhui. Hän oli saanut aiheen, josta puhua jo lähtiessään saarnamatkalle Suomeen. Hän puhui henkilöistä, jotka näkevät asiat aina kielteisesti. Toinen asia liittyi siihen, kuinka jotkut ajattelevat Jumalan olevan samanlainen kuin heidän ankara isänsä, joka etsii vain tilaisuutta rangaista. Siinä penkissä istuessani koin, että saarnamies puhuisi minusta, mistä hän tierääkin nämä asiat. Lopuksi saarnamies totesi, että hän kokee täällä olevan pari henkilöä, joille tämä sanoma oli erityisesti. Hän pyysi näitä ihmisiä tulemaan esille ensin alttarille, jotta hän voisi rukoilla heidän puolestaan. Taisteluin penkissä mennäkö esille ja ilmaista itseni tällaiseksi ihmiseksi, joka tarvitsisi Jumalalta jotakin. Iso joukko meni jo saamaan Jumalalta siunausta. Silloin ajattelin, että nyt minua ei kukaan huomaa, kun menen muiden mukana, mutta saarnamies sanoi minulle: "Tule sieltä takaa, sillä Jumala haluaa siunata sinua." Hänen rukoillessaan puolestani, tulin niin täyteen iloa Jumalan Hengestä, etten voinut uskoa, kuinka tässä näin kävi, sillä mitään tällaista en ollut kokenut ennen tätä. Ennen muuttoani Porvoon ammattikoulusta Käpylään vuonna 1998, porvooolainen opettaja jutteli kanssani ja kertoi havaitsemaansa muutoksesta elämässäni opettajan

työssä. Ennen vuotta 1995 oli paljon vaikeuksia opiskelijoiden kanssa, mutta sen jälkeen asiat sujuivat hyvin, minä vuoksi hän halusi, että muutamat muutkin opettajat kokisivat samalaisen muutoksen elämässään. Tämä muutos oli sitä, kun tulin uskoon, joka sitten näkyi tällä tavoin. Opettajaksi palasin Käpylässä edelleen toimivaan kouluun, samaan missä olin opiskellut 1970-luvulla. Kenenkään ei tarvitse jäädä epä-tietoiseksi siitä, ettei Jeesus olisi kykenevä auttamaan. Sinä voit kokea sen myös itse, tunnustaen olevasi syntinen ja tarvitsevasi Jeesuksen apua pyytämällä Jeesusta sydämeesi suun tunnus-

tuksella ja uskomalla sydämessäsi tähän. Pelastus on yksin armosta, mutta rakkaus Jeesukseen ja Pyhän Hengen voima saa meidät tekemään parannusta vanhasta elämästä. Sinä pelastut tulevalta tuomiolta Jumalan armosta. Miksi asia on näin? Siksi koska Jeesus otti ristillä meidän ansaitsemamme paikamme ja vuodatti viattoman verensä meidän edestämme. Tämän jälkeen etsi uskovien yhteyttä ja opi tuntemaan Herrasi Jeesus aina syvemmin ja todista saamastasi avusta antamalla kunnian Jeesukselle.

Pentti Mattila

Isäni 60 vuoden ikäisenä ja kuoli alkoholismiin 1991

Jumala aukaisee kukat

- Onpas kukat upeita, katso miten on tulppaanit avenneet. Aamulla olivat kaikki tiukasti supussa, mutta kun uusi aamu alkoi valjeta, niin kylläpä innostuivat kukat uudesta päivästä, koko loisto puhkesi esiin, ja niin nopeasti vielä. Siinä oli nähtävissä Jumalan työt kaikessa ihmeellisyydessään.

Mikä tai kuka ne aukaisi? Jumalan luoma elämä noissa kukissa. Uskomattoman ihminen värien lisäksi Jumala asensi noihin terälehtiin valoon reagoivat toiminnot ja varmaan vesikin vaasin pohjalla vaikutti osaltaan. Jumala ja elämä. Siinä on jotain sellaista syvyyttä ja suuruutta, ettei sitä ihmisen pysty koskaan käsittämään.

Toisella pöydällä oli etelän kukka orkidea. Aikamoinen rykelmä tosi ihania

vaaleanpunertavia kukkia näyttää olevan kuin paikalleen jämähtäneet tekokukat. Silti oksan päässä on kuitenkin kuin soikea pallo. - Hei, oletko huomannut, että siinä on nuppu. Jonkin ajan päästä nupussa näkyi kuin halkeama, ja seuraavana päivänä siitä aukesi ihana uusi kukka, just samanlainen kuin muutkin siinä kaarevassa varressa. Uskomaton tapahtuma. Ei mitään ääntä eikä tohinaa. Elämä ja Jumalan täydellinen teko vain tuli hiljaa näkyviin, kaikkien nähtäväksi.

Mutta ei kai niitä enää muita tule? Kun tarkemmin katsoin, olihan siinä taas pieni pallopäinen oksantynkä, uusi kukka on selvästi tulossa. Uusi elävä kukka. Ihmeellinen luonto. Jumalan tekemä.

Jollekin on annettava kunnia tästä kaikesta. Annettakoon se Pyhälle Jumal-

alle, kaiken Luoja ja omistajalle. Tosi pysäyttävä ja ratkaiseva on Raamatun lause: ”Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus.” Jh 1:3.4.

Kaikki elämä on lähtöisin Jumalasta, ja elämä ja jokaisen uuden päivän valkeus yhdessä julistavat Kaikkivaltiaan Jumalan kunniaa. Kunnia Jumalalle!

Leevi Myyrä

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan lyhyesti Jumalan pelastussuunnitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi.

1. Jokainen ihminen on syntinen. ”Sillä kaikki ovat syntiä tehneet, ja ovat Jumalan kirkkautta vailla” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kadotukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. ”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelastaja. ”Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman” (Apt. 4:12).

4. Sinun tulee katua synteesiäsi, pyytää anteeksiantoa ja uskoa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaisesti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. ”Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimensä” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymiseksi. ”...joka ei uudestisyntynyt ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin: Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minunkin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon rukouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pelastettu ja matkalla iankaikkiseen elämään.

Jumala tahtoo uskollisuutta

Vaikka olen lukenut Raamatun moneen kertaan, sieltä silti monasti tulee uusi ajatus joka alkaa puhutella.

Jobin kirjaa lukiessani huomasin kuinka Jumala tiesi Jobin uskollisuuden Jumalaan, eikä siihen, mitä kaikkea hän omisti. Jumala luotti ihmiseen, Jobiin, niin paljon että antoi vihollisen koetella häntä ja ottaa kaiken omaisuuden, lapset ja terveydenkin. Silti kaikkien koettelemusten keskellä Job luotti Jumalaan ja Jumala luotti

häneen. Job kesti koettelemukset. Siunaus oli suurenmoinen sen jälkeen Jobin elämässä.

Niin herkästi ajallinen omaisuus ja kunnia tulee etusijalle uskovallakin. Uskollinen Jumalan palvelijakin voi joutua koetelluksi. Hän antaa viholliselle määrätyn ajan koetella, kuinka uskollisia olemme Jumalalle vaikeuksien keskellä. On kyllä olemassa syyn ja seurauksen laki, mutta siinäkin on Jumalan armo ylenpalttinen.

Raamatussa on elämän ohjeita kuin liikennemerkkejä. Elämä voi olla onnellista ja ajelemme kuin valtatiellä, joskus kovaakin, kunnes tulee pysähdys. Elämän monenlaiset tapahtumat pysähdyttävät

meitä ajattelemaan minne olemme menossa. Olemmeko oikealla tiellä? Jos olemme erehdyksessä joutuneet väärälle tielle, on silloin mahdollista palata sinne missä jouduimme harhaan, ja tehdä selväksi mää-
rämme pää.

Jumala on uskollinen ja armahtavainen ja rakastaa meitä vajavaisia matkalaisia. Vaikka koettelee ei hylkää Herra.

Pitäkäämme usko Jumalaan joka tilanteessa, sillä se on voimamme elämän loppuun asti.

Ritva Sutinen

KOTITIELLÄ PALSTA

Ihmisen Poika

Jeesuksen sanat Matteus 26:2 opetuslapsillensa: ”Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi” (pääsiäisnoma Matteus luvusta 26-28).

Ylipapit ja kansan vanhimmat neuvottelivat kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet. Kolmenkymmenen hopearahan houkuttelevana yksi Jeesuksen opetuslapsista Juudas Iskariot lupautuu antamaan Jeesuksen heidän käsiinsä. Voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen poika kavalletaan!

Jeesus ja opetuslapset aterioitsevat pääsiäisilmmasta ja murtavat leivän ja ottavat maljan, josta Jeesus sanoo: ”Tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksisaamiseksi.” Opetuslapset ovat täysin ymmällä mitä Jeesus tällä tarkoittaa, hänen verensä, liiton veri.

Meidän edestämme, meidän kaikkien, sinun ja minun, mikä valtava pääsiäisen lupaus Jeesuksen sanoissa. Viaton veri, syntisten uhrilahja. Hän jatkaa: ”Tänä yönä te kaikki lonkkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on; Minä lyön Paimenta ja lauman lampaat hajotetaan.” Pietari ja toiset opetuslapset vakuuttavat että näin ei tulisi koskaan tapahtumaan. Pietari jopa lupautuu kuolemaan Jeesuksen kanssa eikä sittenkään kieltäisi häntä. Kuinka kävikään Getsemanen yössä, kaikki lupaukset romutuivat. Opetuslapset nukahtavat Jeesuksen rukoillessa, sieltä alkaa jo tuskien tie, hylkääminen. Juudas suudelmallaan kavaltaa Jeesuksen, lauman lampaan, antaa pois yhdessä hetkessä

kaikki opetukset ja yhteiset hetket, rukoukset joilla rakennettiin Israelin kansaa uskoon ja toivon pelastajasta, parantajasta, Messiaasta.

Voi Juudas, en koskaan haluaisi olla sinun asemassasi. Onko meissä Juudaita, onko hopearaha tai joku muu tullut tärkeämmäksi? Samaan aikaan Pietari seuraa tapahtumaa papiston etupihalla, lymyillen ja piilotellen kunnes hänet huomataan Jeesuksen seuraajaksi. Hän kauhistuu ja kieltää asian jyrkästi kolme kertaa. Silloin kukko laulaa ja Pietari muistaa Jeesuksen sanat. Syvä syyllisyys ja häpeä saa hänet murtumaan kyyneliin saakka. Olenko raukka, anna anteeksi Jeesus.

Pietari tiesi kuinka rakas hän oli Jeesukselle, ja silti kävi näin. Kuinka se oli mahdollista? En haluaisi olla Pietari, vaikka joskus sellaista voisi tapahtua elämässämme, mutta vielä vähemmän Juudas jonka käsiä polttivat nuo 30 hopearahaa ja syyttömän paimenensa, ystävänsä saattaminen ristipuulle ja mielettömään kärsimykseen. Juudas teki valinnan ja lopetti elämänsä ennen Jeesuksen kuolemaa. Hän ei tiennyt että viaton veri valui pitkin Golgataa hänenkin vuokseen, että jokaisella on mahdollisuus alottaa syntien anteeksisaamisella uusi elämä. Ei ole sellaista syntistä, ettei risti ulottuisi sinne, etteikö rakkaan ristin varjo peittäisi syntien paljoutta. Armon varassa me uskallamme.

Kalliohaudan kivijärkäleet eivät estäneet Vapahtajamme ylösnousemusta. Viaton veri nousi kuoleman yli todistaakseen että Ihmisen Poika, Jeesus oli Jumalan Poika, Hengestä syntynyt. Meille lahjaksi annettu, Hänen verensä, liiton veri. Jeesus sinua me rakastamme ja ylistämme ja palvomme tänä pääsiäisenä.

Siunaten, Merja

HETKIÄ ELÄMÄST

Näen hänet unissani

Jälleen viime yönä näin unta hänestä. Sen saman unen, missä meidän Taiwanissa syntynyt tyttärempu juoksee luokseni nauraen leikkipuistossa; halaa minua tiukasti ja kikattaen hautaa kasvonsa kaulaani vasten. Herään jälleen siihen samaan uneen, joka siirtää minut takaisin aikaan, jolloin asuimme Taiwanissa. Uneen, joka jättää minut surullisena pohtimaan sitä, miksi hänestä ei tullut perheemme jäsentä.

Kun aloitimme elämää Taiwanissa, kaksi pikkutyttöämme olivat päivisin hoivissani ja iltaisin opetin ilmailukoulussa nuoria naisia. Olimme kuulleet, että joskus ulkomaalaisten portaille on ilmestynyt aamulla kopassa vauva muutaman vaipan ja maitopullon kanssa. Mukana on myös viesti: "Tyttöleni käy paremmin, jos hän saa kasvaa teidän maassanne. Hoitakaa häntä, hän on nyt tyttärenne." Meille kerrottiin, että jos löydätte vauvan portaitanne, voitte adoptoida hänet.

Usein haaveilimme, miltä mahtaisi tuntua löytää tällainen aarre portaitamme. Vielä useammin, herätessänni aamulla, avasin oven odottaen hartaasti näkeväni portailla meidän uuden tyttövauvamme. Kotimme oli vilkkaan tien varressa, joten olisi ollut hyvin

helppoa jonkun tulla aamuhämärissä kenenkään näkemättä, saattamatta itseään kiusalliseen asemaan.

Englannin luokassani oli nuoria naisia, jotka mielellään vierailivat kodissamme. Hyvin pian heistä tuli

enemmän kuin oppilaitani, heistä tuli ystäviämme. Oppitunnin alussa yritin kysellä varovasti, jos joku sattuisi tuntemaan raskaana olevan henkilön, joka harkitsi aborttia. Kuinka se olisi meille kunnia voida adoptoida tämä vauva. Ajattelin, että olisi vain ajan

kysymys, kun kuulisimme vauvan itkua oven takana.

Kuulin muiden ulkomaalaisten tarinoita, kuinka he olivat löytäneet itkevän lapsen ja kuinka iloisiaan he olivat tästä yllättävästä tapahtumasta. Sinkkunainen pystyi adoptoimaan tytön, koska äitiä ei kyetty löytämään. Näin heitä usein leikkikentällä ja uneksin meidän työstä, jonka täytyi olla tulemassa perheemme.

Kun sitten meille tuli aika lähteä Taiwanista, ihme ei ollut tapahtunut. Tyttöemme näyttäytyy aina vain minun unissani. Jostain merkillisestä syystä kaipaen häntä ja jään ihmettelemään, mitä hänelle oikein tapahtui? Hän tulee olemaan ikuisesti leikkikäinen unissani, koskaan kasvamatta aikuiseksi; aina juoksemassa leikkikentällä luokseni nauraen, halaten lujasti ja kikattaen painaessaan kasvonsa kaulaani vasten. Siihen sitten herään.

Jostain syystä ajattelen, että hän odottaa meitä taivaassa.

Ari J. Rocklin

Ohi aikasi käy

Kohta kaksi vuotta olemme asuneet Suomi-Kodissa. Täällä on hyvä olla. Kuitenkin ilmassa on ollut kohdalani jotakin uutta.

Minulla on oikein hyvät unenlahjat. Nukun pitkät yöt. Niihin on tullut jotain erikoista. Monta kertaa olen kokenut niin kuin joku laulaisi minulle vai tuleeko se vain mieleeni tai onko se unta. Laulut ovat aina viisikymmentä luvun alussa opettelemiani lauluja.

Aamulla kyselen Mirjamilta, mikähan laulu tämä on. Jonkun olen löytänyt vanhoista kirjoista. Kun soittelen, ne

muistuvat mieleeni paremmin. Kerran oli laulu, missä oli erittäin selvä sanoma: "Ohi aikasi käy kuten nukkuvan yö, ei sen liikettä näy, kun se voimasi syö." Aamulla tajusin heti mistä tämä yöllinen kokemus oli lähetetty. Laulun sanoma jäi pysyvänä mieleeni, oli niin kuin joku taivaan lähettiläs olisi vierailut luonani. Laulu jatkuu, "...vähän viivyttelet, sävel raukes jo raikas, yhä aikaelet, ohi on sinun aikas."

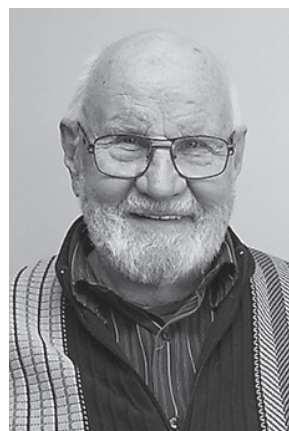
Kun näen ympärilläni kristityn nimellä tunnettuja henkilöitä elävän täysin huoletona elämää, vaikka vuosia on jo paljon, voisi ajatella, että

olisi huolta iankaikkisuus kohtalosta. Jos kysyn miten asian laita on, vastaus on usein välinpitämätön, OK, kaikki on hyvin. On vaikea päästä keskustelussa eteenpäin.

Onko kysymys opetuksesta, jota on saatu jo nuoruudesta alkaen? Meidän parvekkeen edessä on kaksi lipputankoa joihin liput nostetaan ainakin silloin, kun jonkun ystävän aika on mennyt ohi. Saamme ensimmäisenä viestin kuolemasta. Tunnen vastuuta, opettiko joku heille tien Jeesuksen yhteyteen vai ei? Lauluntekijä Simo Korpela jatkaa "...ajan armahan sen Isä lapsille

soi, että autuutehen he, niin kypsä voi, että suojaamana he niin myrskyiltä säilyy, kuten kukkasat maan kesäkunnailla päilyy."

Raimo Silegren

Päiväni uusi

Pohjoisen taivas niin kauniina hohtaa, sinessä kylpevät vuoret sen. Ruusuinen auringon lupaus kohtaa pilvien reunat punertaen.

Aamu on jälleen, valkenee päivä. Lupaus saapuu siivillä sen. Poistuvi mukanaan pimeän häivö, päiväni uuden kirkastaen.

Uusi on päivä, uusi on armo; uusi on voima taivaallinen. Herralta saapuu viisaus, tarmo. Tarvitsen päiväni tähän sen.

Eteesi tässä pääni saan painaa; päiväni johtoasi rukoilen. Viisautta anna, esteet pois raivaa. Kanssasi kulkea tahdon mä sen.

Terttu Karhinen

Viimeinen mahdollisuus

Eräs pastori ajoi maantiellä autollaan, ja näki tienvarressa miehen, joka pyrki päästä auton kyytiin. Pastori otti hänet autoonsa. Kun he ajoivat jonkin matkaa eteenpäin, vanha mies sanoi: "Poikani, tiedätkö mitä tapahtui viime yönä taivaassa?"

Pastori pelästyi ja pysäytti kiireesti autonsa. Hän kysyi: "Herra oliko se unta, vai miten sait tietoa taivaasta?" Vanha mies sanoi: "Viime yönä Jumala vihasui suuresti ihmiskuntaan ja pyysi enkeleitä puhaltamaan pasunaan. Enkelit nostivat pasunansa ja kun he olivat aikeissa puhaltaa niihin, Jeesus lankesi maahan ja puhkesi kyyneliin. Veri joka juoksi hänen käsistään ja kyljestään oli aivan tuoretta. Hän sanoi Jumalalle, en ole kuollut turhaan. Jumala ei enää

siedä pyhien kärsimyksiä ja ihmisten pahuutta. Niin hän sanoi, annan heille vielä viimeisen mahdollisuuden. Jeesus kääntyi sitten enkelien puoleen ja käski heitä lähtemään alas maanpäälle joukottain, kertomaan maanpäällä, että loppu on lähellä: "Jeesus tulee pian." Pastori kysyi hikoillen ja itkien kuinka tiedät tämän kaiken. Vanha mies vastasi: "Minä olen yksi niistä enkeleistä, jotka on lähetetty maailmaan. Pidä tätä viestiä esillä joka päivä, ei ole enää aikaa hukattavana." Sitten vanha mies katosi. Tämä tarina on totta. Jeesus on tulossa pian. Tänään on pelastuksen päivä. Minä olen tehnyt osuuteni, nyt on sinun tehtäväsi, levittää tätä sanomaa.

Mitään maailman rikkautta ei voi verrata iankaikkiseen elämään taivaassa. Jos olet valmis levittämään tätä sanomaa niin sano, Aamen. Saakoon Jumala siunata teitä kaikkia. Alkää unohtako jakaa nyt tätä viestiä, jotta maailma pelastuisi.

Tämä kirje oli TV7:lle lähetetty ja Martti Ojares luki sen ohjelmassa 20.2.2017

SEURAKUNTA TAPAHTUMIA

Tervetuloa jälleen kerran Kanadaan pastori Klaus ja perhe

Helmikuun 35. asteen lämpimästä, Kanberasta, Australiasta, Lehtimäen perhe, Klaus, vaimonsa Veera ja heidän lapsensa Elias, Vilma ja Julia saapuivat -35 asteen pakkaseen Thunder Bay:in, Kanadaan.

”Ihmiset ovat olleet hyvin lämpimiä ja ystävällisiä niin kirkossa kuin kaupungilla, talvesta huolimatta.” Klaus sanoo. Perhe on jo asettunut ja pääsee nauttimaan Thunder Bayn kauneudesta ja siitä, mitä se tarjoaa. Lapset rakastavat lunta ja oppivat uusia talviurheilulajeja. Koulut löy-

dettiin nopeasti ja asuminen on sujunut hyvin. Monia siunauksia on koettu. Veera katselee vanhaa arkkitehtuuria joissakin osissa kaupunkia. Klaus odottaa kun voi viettää aikaa kirkon leiripaikalla, mistä hän on kuullut niin paljon.

Kysyin pastori Klaussilta, mitä hän eniten odottaa Saalem kirkossa ja Thunder Baysä. Hän sanoo: ”Haluan tietää Jumalan sydämen ajatukset ja nähdä ihmisten kerääntyvän sen ympärille.”

Matt Walsh
Käännös A. Tomminen

Pastorit vaihtoon –

Jyrki ja Anne Palmi Vancouverissa

Vancouverin Kotikirkon pastori Riku Tuppurainen ja Jyväskylän helluntaiseurakunnan pastori Jyrki Palmi vaihtoivat keskenään työpaikkoja maaliskuun 2019 ajaksi. Ajatus pastorivaihdosta on herättänyt myönteistä hyrinää molemmissa seurakunnissa. Mukaan Jyrkin matkaan Kanadaan lähti myös Jyrkin vaimo Anne.

Jyrki Palmi, kuinka ajatus pastorivaihdosta syntyi?

Noin vuosi sitten tapasimme Rikun kanssa Floridan talvipäivillä, jossa Riku otti ajatuksen pastorivaihdosta puheeksi. Aluksi ajattelin Rikun heittäneen ajatuksen huumorilla, mutta pian kotiin päästyäni sain Rikulta sähköpostin, jossa todettiin kaiken olevan selvää Vancouverin päässä. Annoin ehdotuksen myös Jyväskylän helluntaiseurakunnan vanhimmistön käsiteltäväksi, joka suhtautui ehdotukseen erittäin myönteisesti. Siitä pyörät lähtivät nopeasti pyörimään ja nyt pastorivaihto on konkreettista. Vaihdoista ei tule kummallekaan seurakunnalle taloudellisia kustannuksia, koska molemmat pastorit saavat palkan kotiseurakunnastaan ja maksavat matkakustannuksensa itse.

Millainen työhistoria ja perhe teillä on?

Jo 90-luvun alussa lähdimme lähetystyöhön Albaniaan, mistä siirryimme myöhemmin Unkariin. Molempiin maihin syntyi paikalliset seurakunnat, jotka ovat vieläkin olemassa. Lähetystyöjakson jälkeen muutimme takaisin Suomeen, jossa aloitin pastorina Helsingin Saalem –seurakunnassa ja Anne Saalemin iltapäiväkerhotoiminnan johtajana. Reilun kymmenen vuoden työjakson jälkeen vuonna 2013 siirryimme Jyväskylään, jossa toimin nykyisin seurakunnanjohtajana ja Anne päihdekuntoutusohjaajana Jyväskylän KAN-kodissa. Perheeseemme kuuluu kolme lasta ja kaksi lastenlasta, jotka kaikki asuvat Helsingissä.

Montako kirjaa Jyrki olet kirjoittanut?

Olen kirjoittanut kaksi lastenkirjaa ja yhden kristityille miehille suunnatun kirjan, Mies ole rohkea. Kirjassani kerron siitä, että rohkeus ei ole jotain selästä, mitä kuvastaa esimerkiksi monien ihailema James Bond –tyyppinen elämäntapa. Miehen ilo ei tule

naisista, rahasta, viinasta tai vallasta. Suurempaa iloa ja rohkeutta on kasvaa kohti Kristuksen kaltaisuutta ja löytää identiteettinsä Jumalalta. Jumala ei vaadi täydellisyyttä, mutta hän haluaa meidän pääsevän eteenpäin. Kristitty mies voi elämässään voittaa suurimmatkin esteet ja selittää haastavimmatkin vaikeudet.

Millaisia odotuksia kristitty suomalainen mies kohtaa?

Mieheltä odotetaan paljon. Mies kokee usein, että ihanteita kohti pyrkivä uskonelämä on kuin jatkuva vaatimus ylittää rima, joka asetetaan aina vain korkeammalle ja korkeammalle. Vaikka kristityn miehen tavoite on kasvaa kohti Kristuksen kaltaisuutta, niin opetus ei saisi keskittyä pelkästään tekojen hallintaan. Suomalaisen miehen kasvun paikka on itsetunnossa ja sisäisissä haavoissa. Mies tarvitsee apua sisäisessä parantumisessa, itsetunnon kehittymisessä, armon vastaanottamisessa ja vasta sen jälkeen tapakasvatuksessa. Tästä syystä yritän pitää tätä balanssia yllä opetuksessani. Kenenkään ei tulisi tuntea haastetta kasvaa kristittyinä miehenä liian vaikeaksi.

Mitä miestenpäivillä tapahtuu?

Jos luottamuksen ilmapiiri syntyy, niin miesten-

päivillä hoidetaan haavoja ja jaetaan ihmisyyttä. Haluan, että se olisi kannustava esimerkki siitä, että miehen ei enää 2000-luvulla tarvitse esittää kovaa miestä. Avoimuudessa on tietenkin risksä, mutta sen edut ovat haittoja suuremmat. Toivon, että tulevaisuudessa seurakunnissamme olisi enemmän läpinäkyviä, herkkiä, rakastavia ja helposti lähestyttäviä herrasmiehiä, jotka ottavat sen paikan perheessä ja seurakunnassa joka heille kuuluu. Häpeän ja roolinvetämisen aika on ohi! Nyt on miesten aika tulla sellaiseksi kuin he ovat, vastustamattomiksi Jumalan miehiksi.

Anne, millainen mies on Jyrki?

Olen elänyt Jyrkin rinnalla yli kolmekymmentä vuotta. Monenlaisia elämäntilanteita ja haasteita olemme yhdessä kohdanneet. Joskus olemme olleet tiukoissa tilanteissa myös parisuhteessa. Jyrkissä arvostan sitä, että kaikista asioista olemme voineet puhua ja kaiken selvittää perusteellisesti. Hän on jaksanut odottaa, että olen kyennyt sanomaan herkimmätkin asiat, jotka ovat painaneet mieltä. Uskon, että nimenomaan yhdessä kohtaamamme haasteet ovat lopulta lähentäneet meitä toisiimme. Olen oppinut luottamaan häneen ihmisenä, joka pitää puoliani ja tarvittaessa myös antaa rehellistä palautetta.

Miten koit siirtymisen lapsityöstä päihdetyöhön?

Kan-koti on kristillinen päihdekuntoutuskoti, jonne asiakkaat tulevat oman kuntansa maksusitoumuksella mitä erilaisimmista taustoista. Siirtyminen lapsityöstä päihdetyöhön avasi minulle täysin uudenlaisen näköalan suomalaisten ihmisten, syrjäytyneiden miesten ja naisten maailmaan. Monenlaisen konkreettisen ohjauksen lisäksi tarjoamme heille hengellistä sekä sielunhoidollista apua keskusteluin ja rukouksin. Tunsin avuttomuutta ja koin, että tarvitsin enemmän työkaluja tässä työssä ja siksi hakeuduin koulutukseen, josta vuosi sitten valmistuin kristilliseksi ratkaisukeskeiseksi terapeutiksi. Työni on haastavaa, mutta joskus saan ilokseni nähdä myös huikeita selviytymistarinoita.

Erja Mononen

Lähetystyön Viesti

Eero Suomalainen

Australian Kilmoressa, Victorian osavaltiossa asuvien Mirja ja Eero Suomalaisen olohuoneen seinällä on mustavalkoinen kuva P. & O Strathnaverista, vanhasta, mutta kookkaasta merenkäntäjästä. Ikkunasta näkyy harmaarunkoisia, tavattoman kookkaita eukalyptuspuita ja kumpuilevaa laidunmaata. Pysähdymme katsomaan vanhaa, mustavalkoista valokuvaa.

Eero Suomalainen matkasi pienenä poikana tällä laivalla kohti Australiaa. Matka Lontoosta Melbourneen kesti kuusi viikkoa. - Alkumatkan teimme pienemmällä laivalla Lontooseen. Sieltä englantilaisella Strathnaver -laivalla Välimerelle. Matka jatkui Suezin kanavan kautta kohti Australiaa.

Eero Suomalaisen isällä, Urho Suomalaisella oli mukana puoliso ja seitsemän lasta joista kahdet

Eero Suomalainen 70 vuotta

Kengurumaan mies iloitsee evankeliumin menestyksestä

Teksti ja kuva: Eero Ketola

kaksoiset. Eero syntyi Oulussa 5.7.1948, mutta koti oli Limingassa. Perhe asui Aitin kylässä. - Isä syntyi Uukuniemellä. Hän oli sodassa neljä ja puoli vuotta. Hän katsoi kuolemaa silmästä silmään useita kertoja. Isä ajatteli lasten tulevaisuutta ja se oli tärkeänä syynä siihen, että hän teki päätöksen lähteä Australiaan. Olin vain kymmenen vuoden ikäinen poika Australiaan lähtiessämme. En osannut ajatella mitä on edessäpäin. Isä vakuutti, että siellä on "aina lämmintä" ja totta kai se kuulosti mukavalta.

Peltinen koti

Eero Suomalainen petti aluksi Australiaan. - Laiva saapui Melbourneen 5. heinäkuuta 1959. Melbournea oli keskitalvi ja lämpötila plus viisitoista. Täytin 11 - vuotta samana päivä jolloin laiva saapui Australiaan. Paikalliset lehtimiehet riensivät paikalle. Suuri perheemme kiinnosti heitä. Saimme kuvamme lehteen. Ensikotimme oli Bonegillan vastaanottoleirissä, peltisessä parakissa. Erikoisjuna vei siirtolaiset sinne jo samana päivänä kun laiva oli saapunut laiturille, muistelee Eero Suomalainen.

Ensimmäinen vuosi oli Eerolle vaikea. - Isä ei kertonut, että Australiassa on aivan oma kieli. Olin järkyttynyt. En ymmärtänyt mitään, en yhtään sanaa. Noin kaksi vuotta meni ja sitten alkoi sujua. Taakse-

JATKUU SIVULLA 8

ALBANIASTA uutisia

Albaniassa Raamattukoulun kevätlukukausi alkoi taas tammikuun alussa. Valtteri opettaa parhailaan Korinttilaiskirjettä maanantaisin kahdeksan viikon ajan. Hän on nauttinut uuden kurssin opettamisesta ja oppinut paljon samalla myös itse.

Kuten joka vuosi, jälleen tammikuussa Albanian Helluntailiike keskittyi kolmen viikon ajan rukoukseen ja paastoon. Tuona aikana pidettiin noin 13 rukouskokousta eri seurakunnissa ympäri maata. Mekin osallistuimme osaan näistä fyysisesti kylmiin (rakennukset ovat talvella todella kylmiä sisältä), mutta hengellisesti lämpimiin tilaisuuksiin. Tänä vuonna Sonja lähti mukaan myös rukousmatkalle, jossa ryhmä vieraili pohjois-Albaniassa, Kosovossa sekä Makedoniassa. Viikot raamattukoululla päättyivät lopputilaisuuteen, johon tuli paikalle noin pari sataa ihmistä. Paljon hyviä asioita tapahtui näiden rukousviikkojen aikana, jolloin ihmiset sitoutuivat enemmän Jumalan etsimiseen ja rukoukseen.

Yhteistyömme Fierin seurakunnan sekä pastori-perheen kanssa on jatkunut normaaliin tapaan. Olemme vierailleet alkuvuodesta siellä jo muutaman kerran seurakunnan kokouksissa sekä viettäneet aikaa heidän kanssaan. Tiranin pienryhmä, jota vedämme myös Fatjonin ja Mirandan kanssa, jatkuu. Kiitosaiheena on tyttö, joka tuli uskoon ryhmässä ennen joulua, tuntuu kasvavan ja vahvistuvan uskossa.

Eräs uusi nuori amerikkalainen lähettiperhe saa-

pui tänne Tirananaan Missionuorten lähettämänä tammikuun lopussa. Heidän sydämellään on myös alottaa työtä yliopistonuorten parissa. Tapaamme heidän kanssaan nyt säännöllisesti ja rukoilemme yhdessä johdatusta tähän. Suunnitelmissa on alottaa Alfa-kurssi kansainvälisen seurakunnan tiloissa lähitulevaisuudessa.

Pitkään säilyimmekin terveinä, mutta muutaman

viikon sisällä olemme kaikki käyneet nyt läpi jotain vatsaviruksia. Nicolta loppui juuri antibioottikuuri, jonka hän sai bakteeri-infektion seurauksena. Viime viikko oli vähän stressaava, kun Nicolla nousi korkea kuume ja hän valitti kipua molemmissa jaloissaan eikä tahtonut kävellä. Muutaman päivän jälkeen päätimme viedä hänet sairaalaan tutkittavaksi. Pyy-simme myös läheisiämme rukoilemaan hänen puolestaan. Pelästyimme jo, ettei vaan hänellä olisi jälleen tuo nivelinfektio, joka hänellä oli reilu vuosi sitten. Onneksi ultratulokset olivat kuitenkin puhtaat. Saira-alassa tuloksia odotellessa Nicon kuume alkoi laskea ja hän ilmoitti yhtäkkiä meille, että jalkoihin ei enää satu!! Tulehdusarvot olivat kuitenkin sen verran korkealla, että antibiootti kuuri oli hyvä alottaa. Mitä ikinä se sitten olikaan, se näyttää hävinneen nyt. Kiitos kun rukoilette puolestamme ja kanssamme Albanian puolesta! Mielellämme kuulemme myös teistä jokaisesta!

KIITOSAIHEITA:

• Nicon terveys ok! • Uusi lähettiperhe • Työ menee eteenpäin eri alueilla

RUKOUSAIHEITA:

• Viisautta ja tasapainoa elämään ja työhön
• Terveysttä perheellemme • Uudet suunnitelmat
PIDETÄÄN YHTEYTTÄ! sonja.tuokkola@fida.info
wtuokkola@hotmail.com

Valtteri, Sonja, Noah, Nico ja Sofia

Mikä on tie eteenpäin?

Otteita Hannu Happonen Kesäkonferenssissä
pidetystä raamattutunnista
Sylvia Rukkila

Hannu Happonen

Raamattutunnillaan Hannu Happonen, lähettimme Ugandasta, puhui aiheesta Uskontojen Tulevaisuus, käyttäen 2015 ilmestynyttä amerikkalaisen Pew Research Centerin tutkimusta eri uskontojen asemasta maailmassa. Saimme vilahduksen tu-

levaisuuteen ja myös Kristinuskon ja Islamin väliseen kasvuprojektiin. Samalla jäimme pohtimaan, mikä on tie eteenpäin.

Lehdistön mukaan arvioidaan Islamin uskon tulevan olemaan maailman suurin uskonto vuoteen 2050 mennessä. Vaikka tällä hetkellä kristinusko onkin prosentuaalisesti suurempi, on tekijöitä, jotka vaikuttavat kehitykseen, kuten syntyvyys, eliniänodote, maahanmuuttajat, ikä, uskontojen vaihtaminen. Pohjois-Amerikan uskontojen kasvu tulee tapahtumaan muslimien, hindujen ja kansanuskunnoissa, sekä myös uskonottomissa. Tämänhetkinen trendi näyttäisi uskonottomien lisääntyvän vuoteen 2050 niin, että joka neljäs ihminen ei usko mihinkään. Vaikka Euroopassa väkiluku ja kristittyjen määrä laskee, silti tänä päivänä 75% on kristittyjä, vaikkakin lukumäärä laskee 2050 mennessä 65 prosenttiin. Syy tä-

hän on, että enemmän kristittyjä kuolee kuin syntyy.

Lähetyskäsky on annettu meille mennä koko maailmaan ja tehdä ope-
tuslapsia. Muslimeilla on myös oma lähetyskäskynsä Koranissa. Vuonna 2050 maailman suurin muslimimaa tulee olemaan Intia, sen väestön kasvassa suuresti. Tällä hetkellä Kanadassa on 2% musliimeja, mikä kaksinkertaistuu vuoteen 2050 mennessä.

Tämän päivän todellisuus on, että ihmisiä lähtee pois kristillisistä seurakunnista; ei nähdä seurakunnan tarvetta. Ja vaikka tulevaisuutta on vaikea ennustaa, tulee mieleen, kun Ihmisen Poika tulee maan päälle, löytääkö Hän yhtään uskoa? Monen rakkaus kylmenee, ja he luopuvat uskostaan. Meillä tulisi olla suuri huoli siitä, että kirkon takaovi on suurempi kuin etuovi, eli voitamme 40 miljoonaa Kristukselle, mutta 160 miljoonaa luopuu. Mitä teemme väärin, ja kuinka kristinus-

kosta tulisi niin tärkeä, ettei siitä luovuta. Onko meillä pelkotiloja muslimia kohtaan? Ihmisellä on oikeus valita, minkä uskonnon haluaa. Neljäkymmentä vuotta sitten julkaistu kirja, ”Ristiinnaulittu Jumala,” näkee kristittyjen taistelevan kahden asian kanssa; relevanttisuus, miten kristillisyyttä näkyy ja vaikuttaa elämässämme yksilönä ja yhteisönä, ja identtisyys-temme sanoessamme olevamme kristittyjä. Elämme ajassa, josta puhutaan Tuomarien kirjassa, kun jokainen toimii, niin kuin itse hyväksi näkee, soveltaen ja tulkiten omalla tavallaan Raamatun perustotuksia.

Nykyään seurakunnat lähettävät vähemmän lähetystyöntekijöitä. Olisiko aika tulossa, että teltantekijätyö olisi tehokkaampaa? Satoa on paljon, mutta sadonkorjuumiehiä vähän. Tarvitsemme viisautta ja ymmärrystä nähdäksemme sen tien, jota meidän tulisi käydä.

Israelilainen yritys valmistaa vettä pelkästä ilmasta

Vuonna 2009 perustettu israelilainen yritys Watergen pystyy valmistamaan raikasta juomavettä pelkästä ilmasta. Yrityksen toimitusjohtaja on israelilaisgeorgialainen liikemies Mikhael Mirilashvili, joka haluaisi kasvattaa liiketoimintansa auttamaan jopa 2,1 miljardia ihmistä maailmanlaajuisesti erityisesti sellaisilla alueilla, joissa on puutetta puhtaasta juomavedestä.

Viime kuukausien aikana laitteita on lahjoitettu Brasiliaan, Vietnamiin ja Intiaan. Laitteita hyödyn-

nettiin myös Kalifornian metsäpaloissa sekä Teksasin ja Floridan hurrikaanien jälkeen.

”Päätavoitteemme on pelastaa ihmisiä ja parantaa heidän elämäänsä kaikkialla maailmassa”, Mirilashvili sanoi. ”Tähtäämme myös siihen, että saisimme poistettua muovin maailmasta, jotta voisimme vähentää maapallon hiilijalanjälkeä ja sitä kautta tehdä maapallostamme puhtaamman ja turvallisemman.”

Laite toimii siten, että sisään rakennettu puhallin vetää ensin ilmaa sisään laitteen atmosfääriin

vesigeneraattoriin. Siellä sisäinen puhdistin puhdistaa ilman pölystä ja liasta. Kun ilma on puhdasta, se ohjataan GENIuksen lämmönvaihto- ja jäähdytysprosessin läpi, jonka jälkeen ilmasta tiivistyy vettä. Vesi suodatetaan uudelleen ja siihen lisätään mineraaleja, jotta siitä tulee raikasta juomakelpoista vettä. Tämän jälkeen vesi kiertää säiliössä, jotta se säilyy raikkaana. Suurimmat säiliöt ovat vetoisuudeltaan 5 000 litraa ja pienimmät 27 litraa.

Lähde: The Jerusalem Post 4.3.2019

JATKOA
SIVULTA 7

Eero Suomalainen 70 vuotta

päin katsoen olen kiitollinen Isälle hänen päätöksensä muuttaa Australiaan.

Uusi elämä löytyi

Eero Suomalainen muistaa, että koulussa luettiin uskontotunnilla ”Raamatun historia” – oppikirjaa. Olimme päässeet Joosefin elämän kohdalle. Silloin lähdimme Australiaan. Joosefin elämä jäi pahasti kesken. Olin jo pitkään ollut hyvin kiinnostunut hengellisistä asioista. Silloin tuli runsaasti nuoria suomalaisia siirtolaisia uskoon. Ollessani 17-vuotias tein uskonratkaisun ja annoin elämäni Jeesukselle. Joosefin elämä ja Raamatun kuolematon Sana tulivat nopeasti tutuksi.

Melbournessa aloitettiin suomalainen helluntaityo vuonna 1958. Seurakunta perustettiin kymmenen vuoden päästä. Eero Suomalainen on ollut seurakunnan jäsenenä sen perustamisesta saakka ja hän on toiminut vuoroin vanhimpana ja vuoroin pastorina. Oma yritys, Willow Engineering Australian Pty Ltd. on suonut taloudellisen tuen. – Seurakuntamme on toiminut vuokratiloissa jo yli 40 vuotta Melbournessa Heidelbergin kaupunginosassa, Presbyteerikirkon tiloissa, kertoo Suomalainen.

Lähetystyö innoittaa

Eero Suomalainen oli Australian Hyvä Sanomayhdistyksen lähetysseurakuntaan vuonna 1981 – 2001 eli kaksikymmentä vuotta. Nyt hän on Australian suomalaisten helluntaiseurakuntaan yhdistävän yhdistyksen varapuheenjohtaja. – Voimakkain ja hedelmällisin lähetyskenttämme on Papua-Uusi-Guinea. Parhaimmillaan siellä on ollut yhtäkkiä viisi perhettä Australian suomalaisten helluntaiseurakuntien tukemana. Suomalaisten aloittaman työn piirissä on nyt Papua-Uudella-Guinealla 440 seurakuntaa tai kiinteää työpistettä joissa on yli 30 000 jäsentä. Varsinainen evankelointi edistyy nyt kansallisten kautta. Ope-
tustyö on edelleen tärkeää Papua-Uudella-Guinealla ja siinä avustavat veljet täältä Australiasta käsin. Teemme myös lähetystyötä muun muassa Venäjällä, Japanissa ja Intiassa.

Kaksikielisyys tuo tulevaisuuden

Australiaassa on ollut suomalaisia siirtolaisseurakuntia aikoinaan kahdeksan, mutta tällä hetkellä on jäljellä vain kolme seurakuntaa: Brisbane, Canberra ja Melbourne. Lisäksi säännöllistä työtä tehdään Adelaidessa, Sydneyssä, Gold Coastilla ja Gosfordissa.

Eero Suomalainen kertoo. – Vähennemiseen on vaikuttanut voimakkaasti siirtolaisuuden tyrehtyminen Suomesta Australiaan. Toinen syy on varttuneemman seurakuntaväen muutto Brisbaneen. Se on vähentänyt muiden seurakuntien jäsenmäärää. Vanhemmasta päästä uskovia on päässyt taivaan kotiin. Seurakunnat kasvavat mikäli toiminta suunnataan hyvissä ajoin kaksikieliseksi. Brisbanessa ja Canberrassa kaksikielisyys toimii kiitettävästi; vanhemmalle polvelle pidetään

suomenkieliset kokoukset, nuoremmille englanninkieliset. Melbournessa olemme kaksikielisyysessään suunnitteluvaiheessa. Seurakuntien yhteisissä tapahtumissa kiitämme Jumalaa. Työ menee eteenpäin ja uusia mahdollisuuksia avautuu.

Australian suomalaisten helluntai-seurakuntien ulkolähetysseurakunta 20 vuotta ollut Eero Suomalainen toimii pastorina Melbournessa.

Tervehdys kaikille ystäväilleneni eri puolilla maailmaa!

24.2.1949 - 15.1.2019

Varmaan olette jo kuulleet, että minä olisin kuollut. On totta, että minun maallinen, vajavainen, sairauksien runtelema ruumiini on kuollut. Se vain käytössä hajosi ja pian muuttuu jälleen maaksi, niin kuin Jumala on viisautessaan säätänyt.

Se en kuitenkaan ollut minä, ainoastaan se kotelo, jossa asuin. Sen te tunsitte, mutta Jumala tunsikin minut, joka olin sen sisällä, todellisen minäni. Olin jo lapsena luovuttanut maallisen elämäni Hänelle ja halusin tehdä ja toteuttaa Hänen tahtoaan elämässäni. Hän antoi minulle niin paljon siunauksia, etten voi niitä kaikkia edes luetella. Sain uskovan aviomiehen, jota rakastin ja joka myös rakasti minua. Sain myös kaksi ihanaa lasta, Markuksen ja Sara-

hin, heidän puolisonsa Alinan ja Markin ja heiltä yhteensä kahdeksan lastenlasta: Joonaksen, Anniinan, Armaksen, Joosian, Miken, Tepon, Esterin ja hännähukupuksi Iisakin. Rakastin heitä jokaista sydämeni pohjasta!

Sain myös tehtävän Jumalalta. Se oli auttaa kanssamatkaajiani heidän vastoin käymisissään ja murheissaan, tuoda heille lohtua ja toivoa. Rakastin tehdä sen, minkä pystyin Hänen avullaan. Olen nyt mennyt pois, muuttanut parempaan maahan, sinne, jossa ei enää ole surua, sairautta ei itkuja eikä kyyneleitä! Jumala jopa lupasi antaa minulle uuden ruumiinkin, joka ei koskaan vanhene, sairastu eikä kuole.

Minä en ole kuollut, nyt vasta todellisesti elän! Olen siellä, missä Jeesuskin, minun Herrani ja Vapahtajani ja edeltä-

menneet rakkaani ovat. Odotan sinne myös kaikkia teitä, rakkaat sukulaiset ja ystävät. Näkemiin, aamulla tavataan!

"Minä olen hyvän kilvoituksen kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt. Tästä on minulle talletettuna vanhurskauden seppel, jonka Herra, vanhurskas tuomari on antava minulle sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle vaan myös kaikille, jotka hänen ilmestymistään rakastavat" (2. Tim. 4: 7,8).

Sylvia Ann Rukkila (Salmi)

P.S. Koska en enää itse pystynyt tätä teille kirjoittamaan, mieheni, joka minut parhaiten tunsi, teki sen puolestani koska tiesi tarkalleen, mitä haluaisin teille rakkaat ystävät, tuttavat ja sukulaiset sanoa.

Airi Tomminen 80 vuotta

Airi Annikki Tomminen (Laesharju) syntyi Huhtikuun 14. p. 1939

Rautjärven Siisiälän koulussa. Vanhemmat olivat Hagar ja Esko Laesharju. Sisaruksia on yhteensä neljä: Raina, Armi, Airi ja Irmeli, siinä järjestyksessä.

Jo lapsena Airi sai kokea sodan vaikutuksen. Alle vuoden ikäisenä tapahtui ensimmäinen lähtö Siisiälästä. Paluu oli Toukokuussa 1942 ja sitten lopullinen lähtö tapahtui Syyskuussa 1944. Karjala jäi ja ensi kohde oli Nokia. Perhe muutti sieltä Löyttyyn Marraskuussa -44 kun isänsä Esko pääsi armeijasta siviiliin. Elokuussa 1952 oli muutto pohjoiseen, Vojakkalaan. Isä opettajana sai työn sieltä. Kesikoulun jälkeen suunta oli taas etelä Suomeen, Kouvolan seudulle. Kartanpiirtäjän koulutuksen hän suoritti Helsingissä ja sen jälkeen työpaikka järjestyi Kouvolan Kaupungintalolle.

Isämme, Lauri tapasi Airin Kouvolassa. He kumpikin olivat aktiivisia Helluntaiseurakunnassa. Ensi tapaaminen oli polkupyörä matkal-

la kotiin teltrakokouksesta. Siitä sitten alkoi yhteinen matkanne. He avioituivat vuonna 1957 toukokuun 24 päivä. Vuonna 1959 syntyi poika, Jouni ja vuonna 1961 Outi tytär. Koti oli Kouvolassa.

Kuitenkin matka suuntautui Göteborgin kaupunkiin Ruotsiin vuonna 1961. Siellä vanhempani jatkoivat Herran työtä omalla panoksellaan. Airi oli töissä Mondalin Kaupungi-

talossa kartanpiirtäjänä. Ei koulutus mennyt hukkaan.

Vuonna 1968 tähdättiin Kanadaan. Ensimmäinen kohde oli Windsor, Ontario. Siellä jatkui kartanpiirtäjän ura. Myöskin jatkui palvelu suomalaisessa seurakunnassa. Tämä ei ollut läheskään viimeinen kohde. Oli muuttoja Sault Ste. Marien kaupunkiin, Sudburyyn ja viimein vuonna 1987 kohde oli kaunis Victorian kaupunki British Columbiassa.

Äitini muistot ovat hänen elämänsä kartta, siis mistä lähti ja missä nyt on. Mitä ne eivät kuvaa, on hänen sisäistä elämäänsä. Voimme sanoa äidistä, että hän on helläsydäminen eikä tuomitse toisia. Hän osaa kuunnella ja ottaa osaa toisten huoliin. Myös rukous ei ole koskaan kaukana. Omat huolensa hän kantaa arvokkaasti. Hän ei myöskään korosta omia saavutuksiaan. Olisi paljon kerrottavaa rakkaasta äidistämme. Sanomme lopuksi, että parempaa äitiä emme olisi voineet toivoa. Hyvää 80-vuotis syntymäpäivää!

Rakkaudella, Jouni, Outi ja Lauri puoliso

Jaakko Matias Rocklin 90 vuotta

Syntyi Jämskessä maaliskuun 8. päivä 1928

Vietimme hänen syntymäpäiväänsä perheen ja ystävien kanssa Victoriassa ja meillä oli niin hauskaa! puoliso Armi perheineen

Siiri Helena Heikkilä (os. Kinnunen)

Huhtikuu 26, 1925 - Tammikuu 23, 2019

Surulla ilmoitamme, että meidän rakas Äiti ja Mummi Siiri Heikkilä nukkui pois tammikuun 23. päivänä Finlandia kodissa Sudburyssa. Hän oli edesmenneen Eino Heikkilän vaimo (1989).

Kaipaamaan jäivät pojat Kari (Kaarina) ja Hannu (Taina).

Kaipaamaan jäivät myös lastenlapset Jonathan (Erin Cullin), Eric, Katherine (Jeff Pearse) Laura (David Middleditch) Jacob, Leena (Robert Pelkey) ja Lukas. Hän oli iso-mummo kuudelle lastenlastenlapselle ja edesmenneen Oskari ja Hilma Kinnusen tytär, sekä edesmenneen Saaran ja Vilhon sisar.

Siiri syntyi Toholammilla Suomessa ja tuli Kanadaan vuonna 1951. Siiri tuli uskoon

Haig Streetin kirkossa Sudburyssa 1956 ja oli aktiivinen seurakunnan jäsen Sudburyn Siion seurakunnassa. Hän oli emäntänä keittiössä, monissa konferensseissa sekä lastenleireillä. Siiri oli mukana kuorossa sekä ompeluseurassa. Ulkolähetystyö oli hänelle rakas ja hän usein majoitti lähetyssaarnaajia omassa kodissaan. Hän oli uskollinen esirukoilija perheensä puolesta. Vaikka muis-

tisairaus loppuvuosina teki tuhoaan, ei hänellä koskaan ollut Raamatun paikka hukassa. Lähtiessämme hänen luotaan hän aina sanoi, muistetaan rukouksin.

Siunattu olkoon muistosi. Aamulla tavataan! *"Thanat ovat Sinun asuinsijasi Herra Sebaot"* (Ps. 84:2).

Kaariina Heikkilä

May Adair Home with her Lord!

May was an extraordinary lady. I had the pleasure and privilege of meeting her and her husband Bob a few years ago and enjoyed their wonderful hospitality. May has been the Spokesperson for the Todistaja for over 30 years. She did her work faithfully but also with humility. It was such an incredibly sad day when I heard of her passing. She had just celebrated her 90th birthday. Mission Press wants to convey our sincerest condolences to the family.

The following is a memoriam written by her son, Robbie:

May Florence Adair, age 90, died at home in Naselle, Washington on January 10, 2019. Services will be at the Naselle Assembly of God Church on Saturday, January 26, 2019 at 1:00 p.m. Private interment will be at the Peaceful Hill Cemetery in Naselle.

May was the daughter of Wilho F. and Aili Lindstrom Saari and was born at home in Naselle. She attended Naselle High School and graduated in the class of 1946. She and H. Robert "Bob" Johnson were married on August 26, 1950. They ran a Grade A dairy until 1966 on their farm in Rosburg. In the mid 1960's May began working for the Department of Juvenile Rehabilitation at Naselle Youth Camp. She worked as the school secretary for the Naselle Youth Camp School until she retired in 1990.

Following the passing of her first husband in 1991, May married Robert "Bob" Adair on May 10, 1997. They lived on Mill Ranch Road on the Lower Naselle

River and were married for twenty-one years.

May was well-known for her musical talent. May played the piano, organ, accordion, kantele, and numerous other instruments. She was the church pianist at the Naselle Assembly of God Church for many years and supported other congregations in need of those skills. She played for numerous weddings, funerals, and Naselle High School baccalaureates including her own. She also taught piano for over sixty years.

May treasured her Finnish heritage and pursued the study of genealogy. She loved exploring her own roots but also enjoyed collaborating with others in researching their family heritage. She was a regular presenter at the Finnish-American Folk Festival in Naselle and was one of the founding members of that organization. You could always find May in the Genealogy Room surrounded by her copious research and displays.

Hospitality was another of May's many gifts. She enjoyed serving large crowds in her home and at church. It was not uncommon to serve 25 to 30 family members at Thanksgiving or Christmas. No meal was complete without a variety of her home-canned pickles. She could be counted on for a main dish and a dessert, usually her apple cobbler, for any church function.

May was a woman of deep faith, and her life reflected her love of the Lord in all her pursuits. She especially had the desire to pass her faith to her family and to all she knew. May truly was a good and faithful servant.

May is survived by her husband Bob Adair at home,

brothers Leo (Mary) Saari, Wilho Saari of Naselle, a son Robbie (Marilyn) Johnson of Waitsburg, and daughter Sharon (Sandy) Ross of Rosburg. May's step-children include Dewey (Kate) Adair of Raymond, Lillie (Rex) Shetler of Vader, and Carl (Anita) Adair of Renton. Grandchildren include Serena (Drake) Travis, Cherilyn (Michael) Phipps, Vanessa Leamy, Travis Shetler, Jacob (Diana) Shetler, Amanda (Rick) Shetler-Miller, Dustin Adair, Dillion Adair, Arthur Adair, and Bryon Adair. May had eighteen great-grandchildren and 3 great-great-grandsons. She also had many cousins, nieces and nephews. May was preceded in death by her parents and her first husband Bob.

In lieu of flowers, memorials may be given to the Naselle Assembly of God (Youth Camping Fund), the Finnish-American Folk Festival of Naselle, or to the charity of the donor's choice directly or through the Penttilä's Chapel by the Sea. May Adair guest book address: www.penttilaschapel.com.

Robbie

Armas Tekoniemen muistoa kunnioittaen

s. 24.05.1930

Ilmajoki, Suomi

k. 04.01.2019

Sault Ste. Marie, Ont.

Armas Tekoniemi syntyi kahdeksan lapsiseen perheeseen. Perheen isä ja ainoa veli Arvo sairastivat ja kuolivat nuorena ja niin maatila töineen jäi Armaksen huollettavaksi.

Armas olikin uuttera työntekijä puurtaen pitkiä päiviä leivän hankinnassa suurelle perheelle sodan runtelemas-

sa Suomessa Etelä-Pohjanmaalla. Äiti ja sisarukset oppivat pian luottamaan kaikessa nuoreen Armakseen perheen päänä.

Elämä oli köyhää, mutta Armas tapasi sanoa: "Ei meiltä mitään puuttanut". Armaksen luonne oli lempeä ja huomaavainen eikä hän helposti hermostunut vastoinkäymisissä. Vuonna 1951 Armas osallistui Vapaakirkko-seurakunnan hengelliseen telttakoussarjaan Pohjanmaalla, jossa hän sai uskon kipinän ja otti Jeesuksen vastaan omana Vapahtajanaan. Tämä päätös muutti täydellisesti Armaksen elämän suunnan ja harrastukset. Voimakas herätyksen aalto pyyhki Etelä-Pohjanmaalla, jossa nuori neito Anna Uitto julisti Jumalan Sanaa evankelistana, laulaen ja soittaen kitaraa. Siellä Armas tapasi tulevan vaimonsa Annan ja nuoripari avioutui 12.1.1952. Tänä siis on pariskunnan 67-vuotishääpäivä jota nyt juhlimme Armaksen muistotilaisuudessa.

Pariskunnalle syntyi kolme lasta Suomessa: Ilmo (Al), Jorma ja Marita. Nuorimmainen Eric syntyi Kanadassa vuonna 1964. Armas ja Anna muuttivat perheineen Kanadaan Kirkland Lake:lle 1961. Armas alkoi kirvesmiehen työt Kanadassa, mistä hän hankki elannon perheelle. Maanviljelijän sydän paloi kuitenkin rinnassa ja

Armas ja Anna olivat vuoden päivät Sowerby:ssä pienviljelijöinä. Tämän jälkeen he muuttivat Sault Ste. Marien kaupunkiin. Armas rakensi useita taloja ja Anna palveli leipomossa, sekä muun muassa Group Health Centerissa siivojana.

Anna ja Armas iloitsivat yhteisestä uskosta ja pitivät yllä kotikokouksia Sault Ste. Marie:n kodissaan suomalaisille. Armas oli innokas Jumalan Sanan tutkija ja rukoilija ja jakoi armon Sanaa auliisti Suomen siirtolaisille. He olivat myös innokkaita Suomi-vieraiden ja saarnaajien ylläpitäjiä kodissaan. Palvelustyö Herrassa ei ollut koskaan liian raskasta kummallekaan. Herra heidän rakkautensa palkitkoon.

Vuonna 1992 Armas liittyi Suomalaiseen Helluntaiseurakuntaan ja auttoi rakennustyössä Lower Island Lake "kämpällä" kuten myös kirkossa. Armas oli auttavainen ja innokas rakentaja aina 80 ikävuoteen saakka, auttaen kaikkia jotka apua tarvitsivat. Jorma poika muisteli kuinka Armas-isä vielä 80-vuotiaana auttoi häntä talon rakennuksessa kaivaen perustusta ja rakentaen moottoripyöräonnettomuuden kärsinyttä poikaansa työsopimuksen pitämiseksi.

Armas harrasti myös suomalaista kulttuuria ja oli Lepokotiyhdistyksen elinikäinen jäsen rakentaen vapaaeh-

toisena vuosikymmenet OFRAssa perustavien jäsenten kanssa.

Jumalan työhön uhraaminen oli yksi Armaksen uskon peruskiviä. Hän lainasi usein Malakia 3:10 sanoja kehottaen koettelemaan Jumalaa kymmenysten antamisella, että näkisimme, kuinka hyvä Jumala on. Armas sanoi että uskovina meidän ei tulisi kylvää rahaa turhuuksiin ja ajatella materiaalisesti. Me olemme Jumalan varainhoitajia ja kaikki varat, mitä meillä on, oli se sitten paljon tai vähän, niin se on Jumalan ja Hän haluaa, että käytämme ne järkevästi ja Hänen kunniaakseen. Tämän viisauden myötä Armaksella on paljon ikuisia aarteita ja säästöjä tallettuna Jumalan aitoissa, missä ei ruoste raiskaa eikä koi syö, missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta.

Armas ja Anna muuttivat Suomi Eesti Majalle vuonna 2006 ja asuivat siellä kunnes Armaksen muistisairaudesta vaati 24-tuntista hoitoa. Hän muutti F.J. Davey Home:iin kesällä 2017, jossa hän asui kuolemaansa saakka. Lapset Jorma ja Marita olivat vakituksia vierailijoita kuin myös Eric vaimoineen ja muu perhe mahdollisuuksien mukaan. Myös minä, entisenä miniänä, rakkauten vaatimana vierailin viikoittain jutellen päivän kuulumisia, jääkiekko

JATKUU SIVULLA 11

JATKOA SIVULTA 10

uutisia, ja Jumalan Sanaa lukien. Armas tunsikin minut loppuun saakka, kuten myös päivittäisin vierailevan poikansa Jorman ja tyttärensä Maritan kuvista, joita Marita lähetti aurinkoisesta Floridasta vielä viimeisinä päivinä.

Vielä torstaina Armas iloitsi Suomen jääkiekkjoukkueen voitosta Kanadaa vastaan. Hän nauroi sydämensä pohjasta ja iloitsi Suomen kansan voitosta. Lähtiessäni laskin käteni hänen olalleen ruokapöydässä ja koin niin voimallista kiitollisuutta ja myötätuntoa tätä Jumalan uskollista sankaria kohtaan. Sanoin: ”Rakas Armas, kiitos kun aina olit minulle niin hyvä appi-ukko. Aina tulit ja rohkaisit vaikeuksien keskellä. Rukoilit kanssani ja ajoit Jumalan Sanaa. Kiitos lempeästä ystävällisyydestäsi, et koskaan sanonut yhtä pahaa sanaa. Jumala hyvytesi palkitkoon.” Armas vastasi: ”Joo kiitos.” Mutta perjantaiamuuna hän kuoli nukkuessaan.

Herra antoi, Herra otti, kiitetty olkoon Herran nimi. Olkoon vaelluksemme sitä missä jatkuvasti teemme hyvää kanssamatkaajillemme niin kuin Armas teki. Hän on nyt vanhurskasten levossa ja ylösnousemuksessa saa kuulla Jeesusin sanat; ”hyvin tehty sinä hyvä ja uskollinen palvelija, astu Herrasi lepoon,” palkkasi on suuri. Jumalan uskollinen palvelija on päässyt lepoon; hänen kohtalonsa on sinetöity.

Haluan lopuksi lainata Paavalin sanoja 2 Timoteus 7-8: ”Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskonni. Minua odottaa nyt vanhurskauden seppel, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, on antava minulle tulemisensa päivänä, eikä vain minulle vaan kaikille, jotka hartaasti hänen ilmestymistään odottavat.” Siunaamme sinun muistoasi Armas ja kiitämme palveluksestasi meitä kanssamatkaajiasi kohtaan.

Rakkaudella kaivaten ja muistoa kunnioittaen: puoliso Anna, lapset Allan (Cathy), Jorma (Janet), Marita (Curtis) ja Eric (Säde-Lea ja edesmennyt pojan-poika Luukas). Tyttären pojat Kevin ja Christopher, (Jennifer ja Lily) sekä Helinä miniä. Siunaus toimitettu 12.01.2019 Sault Ste. Marien Kotikirkossa. Lämmin kiitos teille kaikille jotka kunnioittitte rakkaamme Armas Tekoniemen muistoa ja otitte osaa suruumme.

Helina McGrath

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church 705.522.2164
Pastori: **Markus Rukkila** 705.920.9819
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 E-mail: info@siionchurch.com
Web sivu. siionchurch.com

- Su • **Päiväjuhla** klo 10.00
• **English Service** klo 12.00
Ke • **Sana, rukous** klo 14:00

Radio-ohjelmat: Sudbury La. klo 8.30 - 95.5 FM.
Timmins La. klo 8.30 - 105.5 FM.

TERVETULOA WELCOME

Sault Ste. Marie, Ontario

Kotikirkko LifeSpring Church

891 peoples rd,
Sault Ste Marie, ON, P6C 3W1

Puh & Fax 705.253.8383 Sähköposti: finnchurch@gmail.com
Pastori Paavo Korpela 705-253-8383 Internet: www.lifespringsoo.com

SUNNUNTAISIN:

9:30 AM
11:00 AM

**AAMUKOKOUS
SUNDAY CELEBRATION,
KIDS CHURCH, NURSERY**

KESKIVIikkoisin: 6 PM SANA JA RUKOUS

Puhelinhartaus: 705.253.2427

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: ”Menkäämme Herran huoneeseen”.

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Liedes**
163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. 978.343.9659
Rukouskokoukset kodeissa.

Suomenkielinen hengellinen radiohartaus

Pohjois-Ontariossa

kuuluu lauantaisin klo 8.30 AM näiltä asemilta

Sudbury 95.5 FM Timmins 105.5 FM
North Bay 103.5 FM Elliot Lake 102.5
Manitoulin 102.1 FM Mattawa 93.9 FM

All other times these Christian radio stations have English Christian music and teaching from the Bible 24/7.

Lake Worth, Florida

KOTIKIRKKO COASTAL CHAPEL

1510 High Ridge Rd, Lake Worth FL 33461, USA

Pastori, suomenkielinen työ
Marko Mesiäislehto, 561-252-5355

Pastori, englanninkielinen työ
Ron Jones 561-2217840

Email: marko@kotikirkkooflorida.com
Internet-sivut: www.kotikirkkooflorida.com
ja www.coastalchapel.com
Facebook: ”Kotikirkko” ja ”Coastal Chapel”

Su klo 10:30 am English Service
Su klo 5:00 pm Suomenkielinen tilaisuus
Ke klo 7:00 pm Prayer meeting
To klo 7:00 pm Sanan – ja Rukouksen ilta

Toronto, Ontario

Saalem bayview family church

Toronton Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale, ON M2L 1B3
Tel 416-619-9176 Puh. 416-222-2291
Pastori **Herman Blomerus** Puh. 416-830-2907
herman.blomerus@hotmail.com
Pastor **Steve Melnichuck** Tel. 416.619.9176
Internet-kotisivu. www.bayviewfamily.church

- Su * Bayview Family church service 9:30
Aamukokous suomenkielinen 11:00
Ti * Päivän Sana ja rukous 11:00
Pe * Nuorisoiilta / Youth meeting 19:30
Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

Kotikirkko

Bethel-seurakunta Finnish Bethel Church
1920 Argyle Dr. Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Riku Tuppurainen** 604.620.6108
Pastori **Jarno Karjanlahti** 604.431.7400

- Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:15 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604.324.4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. 250.381.2418
Raamattupiirin tilaisuuksista ilmoitetaan paikallisesti

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church
Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403.248.9907

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

”Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä” Joh.3:16

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. 807 .767.6938 Fax 807.767. 7587
e-mail: office@saalem.com

Pastori Klaus Lehtimäki 807.631.6185
Jarkko Ketola 807.629.4174

- Su • klo 14:00 Päiväjuhla
Sunday • 10:30 Saalem Sunday & Kids Church
Ti • klo 13:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset kerran kuukaudessa
Thursday 7:00 pm ABLAZE Worship, word & ministry
Friday • 7:00 pm Highway Youth

Kokoukset tulevat suoralähteyksensä: www.saalem.com
Video lähetykset - YouTube.com/c/saalemchurch

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

WELCOME PASTOR KLAUS AND FAMILY TO CANADA ONCE AGAIN!

In February, coming from a warm thirty five degrees celsius in Canberra, Australia, the Lehtimäki family, Klaus, his wife Veera, and their children Elias, Vilma, and Julia journeyed to Thunder Bay, Canada where it was 35 degrees below zero!

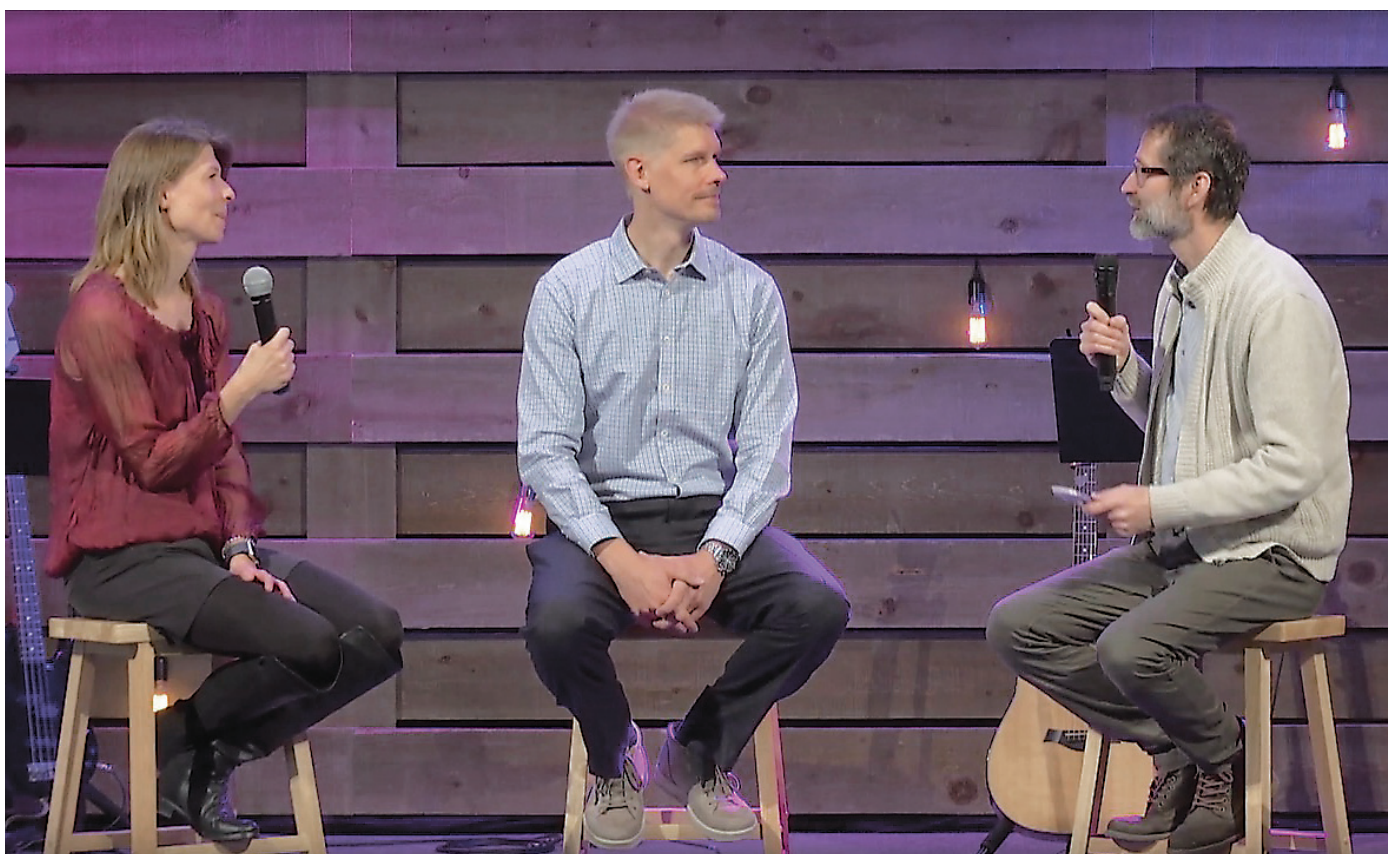
"People have been very friendly in the church and in the city. Even though it is winter, people have been warm and friendly", Klaus says. The family has finished settling in and is enjoying the beauty of Thunder Bay and what it has to offer. The children love the snow and are learning new winter sports. Schools were found quickly and the settling in has gone well. There have been so many blessings over the time spent settling in. Veera enjoys looking at the older architec-

ture in some parts of the city, and Klaus is looking forward to spending time at the church camp that he has heard so much about.

I asked Pastor Klaus if there was one thing that he was most looking forward to being at Saalem Church and in Thunder Bay. He says "I want to catch what's

on God's heart and see people gather around that."

Matt Walsh

Veera and Klaus Lehtimäki interview
by Sam Leppänen

Tervetuloa Kesäkonferenssiin 2019

Sault Ste. Marie, Ont.
Elokuun 1-4 pv.

"En päästä sinua, ellet siunaa minua"
Tässä yhteydessä vietämme myös seurakuntamme
80-vuotis juhlaa.

Lisätietoja myöhemmin.
Lifespring Church, Kotikirkko
891 Peoples Rd. SSM, ON

Uusi tilaus ☐ Uusinta ☐ Lahjatilaukset ☐

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Katso, milloin tilauksesi päättyy.
Se näkyy osoitelapussa.
Jos siinä on esim. merkintä 101 (6,17)
tilaus päättyy numeroon 6 eli Joulukuun 2017.

Tilaushinnat

Kanadan vuosikerta \$38.00
USA \$43.00
Muut maat \$50.00 Euroina 45

Lahjatilaukshinnat:

Kanada \$35.00
USA \$38.00
Ulkomailla \$50.00

(Ilmestyy 6 kertaa vuodessa)
Liitä mukaan sekki tai money order nimellä

Mission Press Society
1920 ARGYLE DRIVE
VANCOUVER B.C. V5P 2A8
E-MAIL: editor@todistaja.com

Tervetuloa sinulle ystävä,
Sinun lahjoituksesi auttaa meitä jatkamaan Todistaja Lehtien levittämistä ympäri maailmaa. Mission Press Society toimii lahjoitusten turvin. Todistaja Lehti pyrkii painetun sanan avulla auttamaan ihmisiä saamaan kosketuksen elävään Jumalaan. Kiitos sinulle!

Nimi _____
Osoite _____
Puh. _____

Haluaisin lahjoittaa Todistajalle:

☐ \$50.00

☐ \$100.00

☐ \$250.00

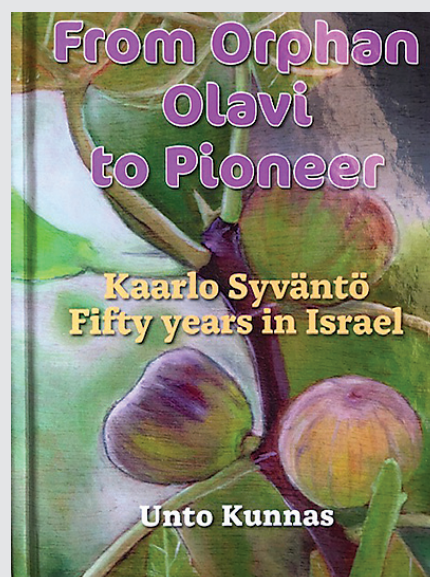
☐ \$500.00

☐ Toinen Summa \$ _____

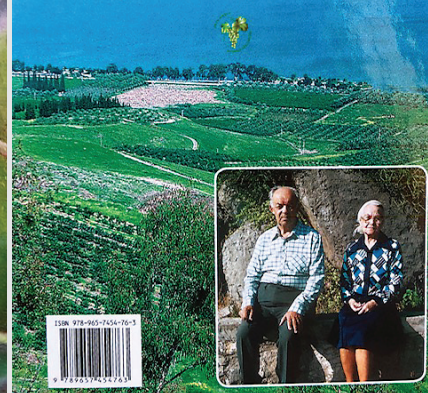
Voit osoittaa lahjasi nimellä
Mission Press Society.
Lahjoitukset ovat virallisesti
verovähennykseksi kelpaavia Kanadassa.

New Book

From Orphan Olavi to Pioneer

Kaarlo Olavi Syväntö lived in Israel since 1948. His fifty one years in the "powder keg" of the Middle East saw the birth of the nation of Israel as well as its three major wars. He distributed countless free Bibles in different languages to immigrants from dozens of countries. He had a strong faith and trust in the God of Israel and the Bible. Kaarlo experienced an unbelievable amount of remarkable events which the author, Unto Kunnas, skillfully expressed in this book showing how the Great God of a small man becomes powerfully evident.

Olemme vihdoin Israelissa, kirjapainosta saaneet valmiiksi englanninkielisen Unto Kunnaksen Kirjan "From Orphan Olavi to Pioneer" Kaarlo Syväntö 50 years in Israel. Sen on kääntänyt suomesta englanniksi Natalie King. Se on kovakantinen ja sitä myydään täällä \$ 10 USD / kpl. Se on tarkoitettu erikoisesti ulkosuomalaisten perheiden lapsille, jotka eivät enää osaa lukea suomea. Kirjan voi tilata Israelista osoitteesta: Kalervo Syvanto P.O.B. 204 TIBERIAS 14100 Israel

A month ago, we have finally completed a publication in Israel, "From Orphan Olavi to Pioneer" by Kaarlo Syväntö 50 Years in Israel", written by Unto Kunnas, translation from Finnish to English by Natalie King. It's a hard cover and is sold in Israel for \$10.00 USD. It is especially intended for the children of immigrant families who are no longer able to read Finnish. The book can be ordered from Israel: Kalervo Syväntö P.O.B. 204 TIBERIAS 14100 Israel